

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

นิสสัยคงเคยเป็นมาอย่างนี้

ตึกสองชั้นโรงพยาบาลภูเขียวเขามาเล่าให้ฟัง เรียบร้อยแล้ว เขาซื้อทองคำ สร้างตึกไม่ทราบว่ากี่หลังนะ เขาทำงานดี เราใช้แต่เขาสละ หลายแห่งนะ สร้างส่วนมากก็เป็นตึกโรงพยาบาลๆ ให้เขาไปสร้างที่โรงพยาบาลอำเภอภูเขียวตึกสองชั้นดูว่า ๑๑ ล้านกว่าหรือไง เขามาเมื่อวานนี้ว่าเรียบร้อยแล้ว จะให้เขาสร้างอะไรอีก เราก็ว่า ก็เคยใช้กันอยู่แล้ว มีอะไรค่อยพูดกันทีหลัง เวลานี้ยังไม่ม้งานอะไรให้ทำ คนนี้ดูเหมือนจะให้สร้างเป็นประจำๆ หลายแห่ง ส่วนมากจะเป็นทางโรงพยาบาลต่างๆ ตั้งแต่ทำอุเทนมา ที่ไหนๆ นี้ก็ไปภูเขียวสร้างตึกให้โรงพยาบาล

เมื่อวานนี้ไปโขงหลง เอาของไปส่งโรงพยาบาล วันนี้วันที่ ๓๐ พฤษ ๓๑ วันศุกร์ สองวันนี้ต้องไปโรงพยาบาลต่างๆ ก็หยุดวันเสาร์ วันอาทิตย์เท่านั้นเอง วันเสาร์วันอาทิตย์ส่วนมากเอาของไปถวายพระวัดต่างๆ ถ้าจันทร์ อังคาร พุธ พฤษ ๓๑ นี้ไปโรงพยาบาล ทุกวันนะ อาทิตย์หนึ่งห้าโรงๆ ของเอาไปให้เสมอกันหมด แต่รวมแล้วก็เรียกว่าเต็มรถๆ แล้วมอบปัจจัยให้โรงละสองหมื่นๆ พอดีออกมาเมื่อวานนี้จากโขงหลงมาถึงห้วยเม็ก เห็นเขาขายไก่ย่างอยู่ตามฟากถนน เหมมาเอาหมดเลย เรียกตำรวจมา ตำรวจเขาเดินตรวจถนนหนทาง เรียกเข้ามา กว้านเอาไก่ที่เขาขายฟากถนนเอาหมดเลย จากนั้นตำรวจมีก็คนให้คนละพันๆ

หลงตาไปไหนนี้เขาจำได้นะ มันจะมีแปลกๆ อะไรอย่างนี้ละ เขาจำได้ รถหลงตาไปไหน ส่วนมากพวกตำรวจมองพักรู้แล้วจำได้แล้ว ที่ไหนๆ เขาจะจำได้รถเรา ที่ไฟเขียวไฟแดงก็พวกดอกไม้ ที่ไหนๆ มี เช่นอย่างไปเจอพวกตำรวจพวกอะไรที่ใกล้เคียงกับที่เขาขายสิ่งของอย่างเมื่อวานนี้มาหนองเม็ก เขากำลังขายไก่สองฟากถนน มองไปบอกให้จอดรถ ตำรวจกำลังวิ่งมาทางหลัง ให้รถจอด เหมมาเอาหมดเอาของใส่รถๆ เต็มแล้วให้ปัจจัยคนละพันๆ ไปเลย เมื่อวานนี้นะ

วันนี้ก็ยังจะไปอีก วันนี้วันที่ ๓๐ พฤษ ๓๑ วันศุกร์ สองวันนี้ต้องไปโรงพยาบาล กำหนดไว้โรงนั้นๆ มีแคตตาล็อกไว้โรงไหนไปพอประมาณ กะว่าประมาณหนึ่งเดือน โรงนี้โรงนั้น ดูแคตตาล็อกก่อนโรงไหนไปวันที่เท่าไรๆ บางทีไปจุดนั้นๆ ไกลไกลไม่ว่า ไกลไม่ว่าไกลไม่ว่า สำคัญที่ระยะเวลาที่ควรจะไปให้เขาแล้วไป ทางชัยภูมิก็ภูเขียว เกษตรสมบูรณ์ แล้วเลยชัยภูมิไปอีกก็หนองบัวระเหว บ้านเขว้า เนินสง่าคอนสวรรค์ ไปอย่างนั้นละเรา

อำนาจความเมตตามันเป็นนะ เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงมีไม่ได้มีเงินมีทอง มีไม่ได้เลย เมตตาภาวที่เดียวเรียกว่า เมตตาภาวเรียบๆ เป็นอย่างนั้นละ ไปที่ไหนก็เป็นอย่างนั้น เราก็มาพิจารณาอันดูอานิสงส์ นิสัยคงเคยเป็นมาอย่างนี้ เรียกว่านิสัยไม่คับแคบ อยู่ในวัดในวากับเพื่อนกับฝูง เพื่อนฝูงต้องได้อาศัยตลอด เฉพาะคณะ เรียนหนังสืออยู่เป็นคณะๆ คณะเราที่พระเถระจะมากที่สุด เราเป็นหัวหน้าคณะ พระเถระมาจากที่ไหนรุมมาคณะเราเยอะมาก คือได้มาเป็นอันเดียวกันหมดเลย ไปที่ไหนไม่ได้เหมือนเขา มันหากเป็นอยู่ในจิต เป็นคณะนั้นคณะนี้ ของท่านของเราอะไร เราไม่มี พอมาที่รุมกันเลย พระเถระนี้เหมือนแม่กับลูกนี่ละ พอเห็นมาที่รุมใส่เลย หมดเลย เรียบ

พอพูดอย่างนี้แล้วเราก็คิดถึงสมเด็จพระเจ้าที่เป็นอาจารย์ของเรา นักเสียสละนะนั่น ที่เราเคารพ เรียกว่าอาจารย์ของเรามีอยู่สององค์ คือหลวงปู่มั่นนี่องค์หนึ่ง กับนี่องค์หนึ่ง ทางฝ่ายปกครองฝ่ายปริยัติก็สมเด็จพระเจ้ามหาวิรวงศ์ วัดพระศรีมหาธาตุ องค์นี้มีเป็นหมด เราเป็นคนรักษาสีงของของท่านทุกอย่าง อยู่กฎเดียวกันคนละห้อง เราเป็นคนรักษาสีงของของท่านทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นท่านถึงรู้นิสัยเราได้ดี ท่านเป็นนักเสียสละ เราก็ถึงใจเราก็เป็นนักเสียสละ ตัวเล็กก็ตามแต่ใจมันไม่ได้เล็กนะ มันใหญ่ด้วยความเสียสละต่อหมู่ต่อเพื่อนเข้ากันได้กับท่านสนิทเลยองค์นี้

อันนี้มีมาเถอะ สมเด็จพระเจ้ามหาวิรวงศ์นี้ มีไม่ได้เลยเป็นหมด บางที่ท่านจะจับฉลากทั่วทั้งวัด พอของมาเต็มตู้แล้วคอยฟังนะ เดี่ยวเอาเบอร์มาติดๆ แจกทั้งวัดเลย เรียบวุธ เราเป็นคนรักษาของ เราต้องเอาไปซ่อนไว้ คือซ่อนไว้ด้วยความจำเป็น บางที่มีจิวรชาติขององค์ใดก็ตาม ของท่านก็ตามหรือใครที่จำเป็น เช่นอย่างไฟไหม้จิวรอย่างนี้หาไม่ทันคว่าเอานั่นมา นอกจากนั้นก็เอาออกมาแจกหมดเลย เราเก็บซ่อนเอาไว้ๆ พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เอามาใส่ตู้ อ้าว ให้ท่านไปแล้วมันมายังใจอีก เราก็กราบเรียนท่านตามความจริง โอ้ เวลามีความจำเป็น เช่นไฟไหม้จิวรพระองค์ใดองค์หนึ่งแล้วหีบฉวยไม่ทันก็ได้เอาอันนี้ ท่านก็นิ่งนะ พอเรากราบเรียนมีเหตุมีผลท่านก็นิ่ง ไม่งั้นจะดูเรานะนั่น

นี่เก่งมากนักเสียสละ ท่านไม่มีอะไรระยกให้เลย ถึงว่าองค์นี้เป็นอาจารย์ของเรา ฝ่ายปริยัติ ท่านสอนเราทางบาลีเป็นฝ่ายมหาเถระ เอาบาลีสอนเรา ท่านมีนิสัยตกลงคล้ายกันกับเราจึงเข้ากันได้สนิท ท่านพูดไปมีนิสัยตกลงนะ ท่านไปอุบล เขาเรียกเค็มหมากนัต เขาเอาใส่ขวดๆ หรือใส่เซ่งๆ ขึ้นรถไฟมา พอมาที่พระเถรรม หมดเลย ที่นี้พอระลึกได้ เอ้อ เค็มหมากนัตเราเอามาจากอุบลไหนเอามากินเว้ย ท่านระลึกได้นะ ทำท่าไปปั๊บปั๊บ พวกนี้มันกินหมดแล้วละหากทำท่าไปดูเขาเรานึก โอ๊ย หมดแล้ว หือ พวกเธอก็อยากเป็นเจ้าของเหมือนข้าวะ ท้องแห้ง พูดเฉยๆ ท้องแห้ง พวกเธอก็อยาก

เป็นเจ้าของฟ้าเจ้าคุณเหมือนข้าวะ หหมดแล้ว เป็นอย่างนั้นท่านไม่มีอะไรเหลือ เพราะฉะนั้น จึงเข้ากับเราได้สนิท ครูบาอาจารย์องค์ใดที่คับแคบตีบตัน โอัย ไม่ได้นะเราไม่เข้าไป อยู่ที่ไหนแล้วเป็นอย่างนั้นไม่ได้

สมภารวัดที่มีความคับแคบเข้าไม่ติดนะเรา เล็กก็ตามร่างกายแต่จิตใจมัน กว้างขวางนี่ ในนี้ละ นี่ก็สมเด็จนี้ทางฝ่ายปกครองฝ่ายปริยัติ ทางนี้ก็มีพ่อแม่ครูจารย์ มั่น มีอยู่สององค์อยู่ในหัวใจเรา เราเคารพเทิดทูนที่สุด เพราะได้อยู่กับท่านมา ตอน เผาศพท่านติดตามเราท่านจะเอาเรากลับคืนไปวัดพระศรีมหาธาตุอีก ตอนนั้นท่านไม่ อยู่เราลาไปกรรมฐานละชิ ถ้าท่านอยู่ไปยากนะ ออกโดยมารยาทอันสวยงามออกยาก อยู่ เพราะท่านเมตตามากกับเรา ตอนท่านไม่อยู่ก็ลาสมเด็จจ้อวัน วัดบรมนิวาส ท่าน อนุญาตแล้วเปิดเลย ท่านมาก็ติดตาม ติดตามก็ไม่ได้เราหลบนั้นหลบนี้ จนพรรษา ๑๖ เผาศพพ่อแม่ครูจารย์มันยังจะลากเรากลับคืนไปอีกนุ่นนะดูชิ

อันนี้ก็ไม่มีละ เรียกว่าไม่มีเลยองค์นี้ อะไรมาเป็นไม่มีแหละ หหมดๆ เพราะเรา เป็นคนดูแลรักษาสีของของท่าน รุ้นิสัยใจคอของท่านได้ดี พระเถรเจ้าใช้ได้ป่วย เฉพาะอย่างยิ่งคณะของท่านท่านจ่ายหหมดเลย เกี่ยวกับหยูกกับยากับหมอกับอะไร พระ เถรเจ้าใช้ได้ป่วยเราเป็นคนดูแล ท่านมอบให้เราเป็นคนดูแลพระเถร พาพระเถรไป หาหมอ จนกระทั่งพระเถรในวัดเห็นเราเลยเรียกติดปาก ที่นี้คนก็เลยเรียกแพทย์ๆ ไป หหมดเลย เรียกเราว่าแพทย์ คือเราพาพระเถรไปรักษาตามคลินิกที่โรงพยาบาลต่างๆ เราเป็นคนนำไป

เงินของท่านละเราเป็นคนจ่ายหหมด คณะของท่านท่านรักษาหหมดเลย จนหมู่ เพื่อนเรียกเราติดปาก ติดปากจริงๆ ใครเห็นหน้าที่ไหนก็มีแต่แพทย์ๆ เราเลยเป็น แพทย์ เพราะพาพระไปรักษาโรค เรียกแพทย์เลยไม่ได้เรียกชื่อนะ ไปไหนแพทย์ ขบขันดีนะ ภาคอีสานมันพูดหยอกกันเล่นเก่งนี่วะ เอาละให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ